

de kan kombineres med indtægter af en størrelse, som giver grundlag for skattebetaling.

Indtægter, som er underkastet beskatning i Danmark i medfør af kildeskatteloven eller selskabs-skatteloven, foreslås ligeledes holdt uden for den skattepligtige indkomst, og man undgår herved en række komplicerede problemer, medens der i øvrigt ikke ventes noget provenutab som følge af forslaget.

Det har givet særlige problemer, hvorledes man skulle forholde sig med hensyn til enfamiliehuse i Grønland. Resultatet er blevet, at man ikke medtager værdien af husleje i egen bolig, men heller ikke indrømmer fradrag for vedligeholdelse m. v. Derimod har man efter nøje overvejelse fundet det nødvendigt at opretholde fradraget for renteudgifter.

Fiskernes og fangernes eget forbrug af produkter, der hidrører fra fiskeri eller fangst, medregnes ikke til den skattepligtige indkomst.

Endelig må det i forbindelse med indkomster, der ikke foreslås beskattet, nævnes, at man foreslår et skattefrit beløb for B-indkomster. Beløbet foreslås fastsat af ministeren for Grønland inden for en ramme på 1000—4000 kr. årligt med et tillæg på 50 pct. for sambeskattede ægtepar. Forslaget betyder en administrativ lettelse, og det vil medvirke til at undgå uønskede restskatter i de mange tilfælde af små supplerende indkomster, f. eks. ved fangst og fiskeri.

D. For såvidt angår fradragene, indebærer lovforslaget væsentlige forenklinger i forhold til den danske skattelovgivning. Forenklingen hidrører bl. a. fra, at der anerkendes færre fradrag end i Danmark. Dette må forekomme rimeligt under hensyn til det større personfradrag. Hertil kommer, at der foreslås indrømmet et standardfradrag på 4000 kr. for enlige og 6000 kr. for sambeskattede ægtefæller.

Dette standardfradrag skulle betyde, at langt den største del af skatteyderne vil vælge standardfradraget, og dette vil igen give en væsentlig forenkling af såvel forskudsregistreringen som ligningsarbejdet.

Standardfradraget erstatter bl. a. lønmodtagerfradrag, fradrag for renteforsikringer og renteudgifter og fradrag for underholdsbidrag m. v. Såfremt en skatteyder kan dokumentere større udgifter end standardfradraget, vil der kunne indrømmes et individuelt fradrag.

Standardfradraget bliver af størst betydning for lønmodtagerne, hvorimod man nok må vente, at de fleste selvstændige næringsdrivende vil have større driftsudgifter, end standardfradraget kan dække.

For de begrænset skattepligtige lønmodtagere bliver der kun tale om at yde et særligt lønmodtagerfradrag på 10 pct. af indkomsten, dog højst 1000 kr. årligt.

Med hensyn til opkrævningen af skatterne går forslaget ud på, at der ligesom i Danmark for de fysiske personer indføres samtidighedsbeskatning, således at der i løbet af indkomståret opkræves foreløbige skatter, der reguleres efter indkomstårets udløb. Dette gælder dog som nævnt ikke de begrænset skattepligtige A-skatteydere, idet deres skat er endelig. De juridiske personer skal ligesom i Danmark principielt ikke svare forskudsskatter. Opkrævningen af forskudsskatterne skal i en del tilfælde ligesom i Danmark ske ved indeholdelse i indtægten som kildeskate, først og fremmest med hensyn til lønindtægt. Der åbnes dog også i forslaget mulighed for at indføre kildebeskatning i Grønland med hensyn til fiskernes, fangernes og fåreholdernes indhandlingsbeløb. Ligesom i Danmark foreslås forskudsregistrering af alle skatteydere. For A-skatteydernes vedkommende bliver der tale om en meget enkel fremgangsmåde, således at skattekortet påføres personfradrag og standardfradrag, hvis forskudsskema ikke indgives. For B-skatteyderne og for de af en eventuel indhandlingskildeskate omfattede skatteydere må der dog forud for indkomståret foretages en mere gennemført forskudsregistrering.

Skattesystemet i Grønland tænkes ligesom i Danmark baseret på anvendelsen af skattekort, der skal angive trækprocenten samt fradragene.

Opkrævningen af skatterne skal i Grønland foretages af kommunerne. Hertil skal de indeholdelsespligtige indbetale de indeholdte forskudsskatter samt udbytteskatten og skatteyderne indbetale B-skate og tilsvaret af eventuel restskate i forbindelse med den endelige ligning efter indkomstårets udløb.

Den foreløbige fordeling af de kommunale indkomstskatter sker på grundlag af et overslag over provenuet udarbejdet af hver enkelt kommune.

Dette overslag afgives inden hvert års 1. december, hvilket muliggør, at kommunerne har kendskab til de skattepligtige personer, der er tilmeldt folkeregistret pr. 1. november, og hvis kommuneskat ifølge forslaget skal tilfalde vedkommende kommune.

Det har nøje været overvejet, hvorvidt man burde gennemføre en fordeling af en persons kommuneskat mellem flere kommuner, såfremt indtægten blev opnået forskellige steder. Imidlertid har det vist sig, at en sådan ordning ville medføre urimelige administrative vanskeligheder, hvortil kommer, at man ville forfordele bopælskommunerne,